

ויטולד ליסובסקי מהנריקוב מושבה ליד וארשה מחפש את שרה (59) ודודק (54) אינבנטאזש החיים בישראל, שניצלו מהשואה ~~אזאזאזא~~ ונשארו בחיים הודות למשפחה הפולנית ליסובסקי. ההורים של שרה ודודק(דוד) אינבנטאזש גרו במושבה הנריקוב עד פרוץ מלחמת העולם השנייה ואביהם שמעון רכש בשנת 1930 אצל הפולני יוזף ליסובסקי ברחוב מודלינסקה 212 בהנריקוב, חלקת אדמה בגודל של 715 קודרטמטר ועליה הקים בית בת 6 חדרים וחנות למכירת חמרי ברזל.

בין שתי המשפחות ליסובסקי הפולנית ואינבנטאזש היהודית שררו יחסים טובים וידידותיים במיוחד בין הילדים היהודים שרה ודודק והפולנים יאנק, וויסלב וויטולד שהיו כמעט בני גיל אחד.

לאחר פלישת הגרמנים לפולין בשנת 1939 הם הקימו ב-1940 בסבבות מערב הנהר הפולני ויסלה בסוליפצה ליד וויליכי, בלודויסון ליד לגיונוב בסוטנובקה ליד וולומין ובהנריקוב-אסינקה גיטאות והכניסו בתוכם את יהודי הסביבה. ~~אזאזאזא/אזאזאזא/אזאזאזא~~ כעבור שנתיים בשנת 1942 חיטלו הגרמנים את הגיטאות ואת היהודים שהיו בתוכם הובלו לתחנתם האחרונה במחנה ההשמדה הידועה לשמצה טרבלינקה, בדרך נס ניצולו אחדים מיהודי גיטאות אלה וביניהם כמה ילדים בתוכם שרה ודודק אינבנטאזש שהתחבאו בסביבת טארחומין. דודק שהיה אז ילד בן 13 וכהשיגיעו מים עד נפש החליט לפנות לעזרה למשפחה הפולנית ליסובסקי שגרה בסביבה ושהתה בידידות עם הוריו ועם הילדים.

ויטולד ליסובסקי המתגורר כיום בוארשה הוא היחידי שנשאר בחיים מכל המשפחה אביו יוזף נפל בשדה הקרב בפרוץ מלחמת העולם השנייה ופלישת הגרמנים לארצו בהגנתו עלורשה הבירה הפולנית, האם זופיה מתה בשנת 1980 וגם שני אחיו יאנק וויסלב כבר אינם בחיים, ויטולד פנה אל המכון היהודי ההיסטורי בוטרשה וספר את טפורו על הצלת הילד היהודי דודק אינבנטאזש ע"י משפחתו, הספור כולו פורסם בשבועון היהודי "פאלקס-שטימע" המופיע בוארשה שהנהיג מדור קבוע בשם הלקוח ממסכת סנהדרין, "כל המקיים נפש אחת כאילו קים עולם ומלואו" ומערכת העתון מבקשת מהעיתונים היהודים בחו"ל להעתיק את הספור על הצלת הילד היהודי ע"י המשפחה הפולנית כדי לאפשר להציע ל"יד ושם" בירושלים להעניק לויטולד ליסובסקי את התואר "חסידי אומות העולם".

להלן הספור כולו כפי שנמסר ע"י ויטולד ליסובסקי למכון היהודי ההיסטורי בוארשה. היה זה ביום סגרירי של שנת 1943 כשחזרתי מבית הספר נתקלתי בילד בבגדים קרועים ובלועים המסתיר את פניו המלוכלכים, עומד ליד ביחנו, בקושי הכרתי כי העומד לפני הוא חברי היהודי דודק אינבנטאזש, מיד הכנסתי לביתנו אמי ושני אחי המבוגרים ממני הסתכלו על הילד ששהם מזועזעים ברוב חמלה וצער ממה שראו במו עיניהם, אמי החלה לבכות באמרה: "אלקים אדירים ראו מה שעשו ממנו, דודק עמד כל הזמן ולא הוציא הגה מפיו ובידו המלוכלכת נגב את הפנים שלו".

נוכחותו של דודק בביתנו -אומר וטולד- עורר פחד וחרדה כי ידוע שהיה צפוי עונש מות לכל מי שהסתיר בביתו יהודים, אולם לאחר התיעצות קצרה הוחלט להשאיר את דודק בביתנו ולהחביאו מפני הגרמנים, וכך שהה בבית ליטובסקי הילד היהודי דודק במשך 4 חדשים. באביב 1944 הגיעה אלינו-ממשיך ומספר ויטולד- גם שרה אחותו שהיתה פעילה במחתרת היהודית היהודית נגד הגרמנים, ולקחה את אחיה דודק ללגיונוב. באפריל או במאי 1945 לאחר גמר המלחמה ושחרור פולין מעול הנאצים הגרמנים בקרו שרה ודודק בבית משפחת ליטובסקי ~~אקאקאקא~~ וספרו כל אחד על התלאות שעברו עליהם השמחה היתה גדולה מאוד. זמן קצר לאחר הביקור אצלנו עזבו שרה ודודק את פולין בדרכם לארץ ישראל הם עמדו אתנו בקשרי מכתבים, אולם מזה שנים נותק הקשר ועתה רוצה ויטולד לחדשו בכדי לדעת מה עלה בגורל בגורלם של הניצולים שלו ואיך הם הסתדרו בישראל הכתובת של ויטולד היא: ויטולד ליטובסקי 03-337 וארשה אוליצא ווישגרודסקה 12 דירה 130 פולין.